

брожтъ имена-та имъ; то за това, сега, оставено е при великійтъ входъ да ся споменувать само главни-тѣ, споредъ сана и властѣ-та членове на църквѣ-тѣ, а останалитѣ подъ едно общо име православни Христіане. §

§ 69. Тѣй като прѣнасяніе-то на честни-тѣ дарове отъ жертвенника на престола означава сниманіе-то на Исуса Христа отъ кръстѣ-тъ и положеніе-то Му въ гробѣ-тъ: то закрываніе-то на царски-тѣ двери съ занавѣсѣ-тѣ, слѣдъ принасяніе-то на дарове-тѣ, означава стража-та, коя-то была поставена при гробѣ-тъ Господень отъ архіереи-тѣ и старци-тѣ Іудейски. Священника като сложи честны-тѣ дарове на антиминса чете слѣдующи-тѣ тропари: «благобразный Іосифъ», «во гробѣ плотски.» и «Яко живоносецъ», именно тѣзи тропари, кои-то ся отнасятъ къмъ погребеніе-то Господне.

Приготовление на вѣрни-тѣ, достойно да присѣтствуютъ при извършваніе-то на таинство-то Евхаристіѣ.

§ 70. Подирь ектеніѣ-тѣ, въ коѣ-то всеко едно прошеніе ся свѣршва съ пѣніе: подай Господи! и въ коѣ-то преди всичко друго ся предлага моленіе за предложенны-тѣ честни дарове, църква-та съ възгласа на діакона или священника: возлюбимѣ дръгѣ дръга, да єдиномысліемѣ исповѣмѣ, т. е. єдинодушно да исповѣдаме вѣрѣ-тѣ си въ Святѣ тѣ Животворящѣ Тройцѣ, — възбужда вѣрующи-тѣ къмъ любовь и єдиномысліе. Първенствующи-тѣ Христіане, подирь възгласа: возлюбимѣ дръгѣ дръга . . . изразявали любовь-тѣ си помежду съ взаимно цѣлуваніе (мжїе-тѣ ся цѣнували съ мжїе-тѣ, а жени-тѣ — съ жени-тѣ). Сега, за устранине на безредици-тѣ и злоупотребленіѣ-та, Св. църква запазила това взаимно цѣлуваніе само за священнодѣй-